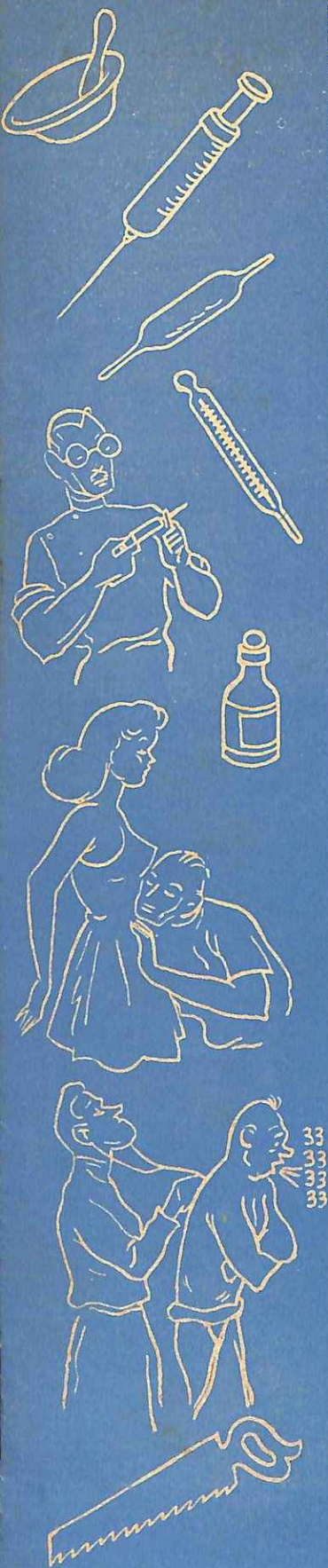

Τό σαβόνι του γιατρού

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ

— Μπα, από πού θες πού έφαγα εκείνο το
γιατρό δεν με πονε πιά το στομάχι.....

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 16
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ—
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1950.

36

Ἀνακουφίσατε

τὸν αἱμορροϊδὶκὸν πελάτην σας

μέ τὴν ΝΕΑΝ

λεκιθινοβιταμινοῦχον ἀλοιφήν

ANEX

Iodorescinolsulfonate de Bismuth — Anesthésine — Ephedrine — Oxydé de Zinc — Baume de Perou

καὶ

Εἰδικὸν ἔκδοχον, διευκολύνον τὴν ἀπορρόφησιν, μεγάλης δὲ ἐπουλωτικῆς καὶ ἀντιφλογιστικῆς ἰκανότητος

Ἀποτελεσματικὸν ἐπίσης ἐπὶ:

Πρωκτίτιδος — Ραγάδων — Τενεσμοῦ — Προστατίτιδος — Κνησμοῦ τῆς ἔδρας — Φλεγμονωδῶν καταστάσεων τοῦ βλεννογόνου.

Τώρα

τὰ δισκία

BISMODOQUINE

(μικτὴ κατὰ τῶν ἀμοιβάδων θεραπεία)

Di-iodoquine — Poudre d'Ipeca — Sousnitrate de Bismuth — Charbon actifé — Kaolin colloïdal — Alumine hydroxide — Excipient aromatisé

κατασκευάζονται πρὸς εὐκολωτέραν κατάποσιν εἰς τὸ ἥμιου τοῦ ὄγκου τῶν

0,90 grms ἀντὶ 1,80 grms

96 δισκία ἀντὶ 48 δισκία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ.

ΤΡΙΘ.

1. Τόμος
16-8-85
36210

Τὸ σαλόνι τοῦ διατροῦ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ Εἰς τὸν ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-181

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἀρχισυντάκτης: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 16ον ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΤΕΥΧΟΣ 16 — ΣΥΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Απὸ Μηνὲς Λέλινα

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Τὰ ξένα τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα μᾶς δίνουν μερικές χαρακτηριστικὰς εἰδήσεις. Στὸ Διεθνὲς Καρδιολογικὸν Συνέδριον στὸ Παρίσι, τρεῖς Ἕλληνες καρδιολόγοι εἶχαν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ὀνομασθοῦν Ἐπίτιμοι Πρόεδροι τοῦ Συνεδρίου. Ἕλλην καρδιολόγος προέβη σὲ σοβαρῶτατες ἀνακοινώσεις ἐπὶ ἐρευνῶν του, ποὺ προκαλέσαν τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον. Ἄλλος Ἕλλην καρδιολόγος, ἐπέδειξε ἰδικῆς του ἐφευρέσεως μηχανήμα τηλελεκτροκαρδιογραφίας, μὲ τὸ ὁποῖον ἱατρός ὅπουδήποτε τοῦ κόσμου εὐρισκόμενος μπορεῖ νὰ ἐπιδείξη τὰ καρδιογράφημα πελάτου του σὲ συνάδελφό του στὴν ἄλλη ἄκρῃ τῆς γῆς καὶ νὰ συσκεφθῇ μαζί του γιὰ τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν θεραπεία τοῦ πελάτου του.

Στὰ Λονδῖνον, στὸ ἐκεῖ συνελθὸν Διεθνὲς Συνέδριον Αἱματολογίας, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι προέβησαν σὲ ἀνακοινώσεις ποὺ ἀπέσπασαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ Συνεδρίου.

Μερικὰ δειγµατὰ χωρὶς σχόλια τῶν προσπαθειῶν καὶ τῆς ἀξίας τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστηµόνων.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΩΛΕΙΑ

Ὁ θάνατος τοῦ Καθηγητοῦ Βλαδιμήρου Μπένση, ὁ ὁποῖος ἐτίμησε τὴν Ἑλληνικὴν Ἱατρικὴν Ἐπιστήμην καὶ εἰς τὸ ἔξωτερόν, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος μὴ μὲν ἀπώλεια καὶ ἐπροκάλεσε θαυμάσιον λύπην εἰς τὸν Ἱατρικὸν Κόσμον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐντύπωσιν ὅμως ἐπροκάλεσεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ κοινὸν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ διαπρεποῦς Ἐπιστήμονος.

Ὅλος ὁ κόσμος, ὅταν ἐληροφορήθη τὸ γεγονός διηρωτάτω ἔκπληκτος:

— Ἀπὸ σκωληκοειδίτιδα νὰ πεθάνῃ ὁ Μπένσης; Καταπληκτικό!...

Οἱ ἀφελέστεροι ἰδίως δὲν τὸ πίστευαν. Πρῶτον, διότι γι' αὐτοὺς οἱ μεγάλοι ἱατροὶ πρέπει νὰ εἶναι ... ἀθάνατοι. Καὶ δεύτερον, διότι οἱ περισσότεροι ἀγνοοῦν ὅτι καὶ ἡ παραμικρὰ αἰτία, εἶναι δυνατόν νὰ ὀδηγήσῃ σὲ σοβαρὰς περιπλοκάς.

Τί θὰ ἔλεγαν ὅμως ἂν ὁ ἀποθανὼν δὲν ἦταν ἕνας διαπρεπὴς ἱατρός (τὸν ὁποῖον δὲν γεννιᾶται ἀμφιβολία ὅτι ἐπρόσεξαν οἱ συνάδελφοί του θεράποντες), ἀλλὰ ἦταν ἕνας ξένος πρὸς τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα; Ἀσφαλῶς θὰ ἔλεγαν, ὅπως συνήθως λένε μὲ τόσην ἐπιπολαιότητα:

— Τὸν πῆραν στὸ λαϊκὸ τοῦς οἱ ἱατροὶ!... Γιατί οἱ ἱατροὶ κατ' αὐτοὺς πρέπει πάντα νὰ θεραπεύουν!

ΤΑΣΟΥΛΑ ΚΑΙ ... ΚΑΛΜΟΛ

Ἡ ἀπαγωγή τῆς Τασούλας ἐχώρισε — γράφουν οἱ ἐφημερίδες — τὴν Κρήτη σὲ δύο στρατόπεδα, ὥστε νὰ ἀπειληθῇ παρ' ὀλίγον καὶ παγκρητικὸς πόλεμος μεταξὺ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ γαμβροῦ καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς νύμφης.

Ὁ χωρισμὸς τῆς Κοινωνίας ἔφθασε, ἔγραψαν, σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε νὰ ἀπειληθοῦν πρὸς στιγμὴν καυγάδες καὶ μεταξὺ συγγενῶν ἀκόμη. Θὰ θέλαμε ὅμως νὰ ξέραμε: Τί ἔγινε εἰς τὰς περιπτώσεις ποὺ ὁ ἱατρός ἦταν μὲ τὸ κόμμα τοῦ Πετρακογιώργη καὶ ὁ ἄρρωστος μὲ τοῦ Κεφαλογιάννη, ἡ ἀντιστροφή;

Θὰ ἐδέχοντο οἱ ἄρρωστοι ἀδιαμαρτυρήτως τὰ φάρμακα τῶν ἱατρῶν, ἂν συνέβαινε μάλιστα νὰ μὴν εἶναι εὐχάριστα, ὅπως φερ' εἰπεῖν τὸ ... ρετινόλαδο;

Τὴν ἱστορίαν ὅμως αὐτὴ τῆς Τασούλας, τὴν ἐξεμεταλλεύθησαν κατὰ χιλίους τρόπους. Δὲν φθάνει ποὺ πολλὰς ἐφημερίδας τὴν ἔκαμαν ἐπιφυλλίδα καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν ηὑξήθη ἀπ' αὐτὸ καταπληκτικὰ, δὲν φθάνει ποὺ ἐξεβόθησαν δύο βιβλιάρια μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς καὶ τὰ παθήματά της, ἀλλὰ τὴν ἔκαμαν ἀκόμη καὶ

νούμερο ἐπιθεωρήσεως.

Στὸ θέατρο «Ριάλτο», ὅπου ἐπαίξε ἕνας θίασος ἐπιθεωρήσεως, ὁ γνωστὸς κομφορανσιὲ Γιώργος Οἰκονομίδης ἔκανε κάθε θράδυ μὲ τὴν παρτεναίρ του τὸν ἐξῆς διάλογο:

— Τάμαθες; Ἡ ὑπόθεσις τῆς Τασούλας ἔλῃξε.

— Μπα καὶ πῶς;

— Μὲ Καλμόλ.

— Μὲ Καλμόλ; Δὲν σὲ καταλαβαίνω.

— Νὰ σοῦ ἐξηγήσω: Ὅταν ἔχῃς ποινικὸ κεφάλο, τὸ Καλμόν δὲν σοῦ γιάνει τὸ κεφάλι;

— Ναι, λοιπόν;

— Λοιπόν, τί λοιπόν. Ἡ Τασούλα πῆρε τὸν Κεφαλό-γιάννη, τὸ ὅποιον ... Καλμόλ.

Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ξεκαρδίζονται στὰ γέλια μὲ τὸ καλαμπόρι.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ

Τὸ ἐφετινὸ καλοκαίρι καὶ ἰδίως τὸ ἐπακολουθήσαν «γαῖουρο-καλόκαιρο» πρὸς γενικὴν δυσφορίαν ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ φλογερώτερα καλοκαίρια ποὺ ἔζησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ τελευταῖα τοῦλάχιστον χρόνι. Καὶ εἶχε ἐπιδράσιν, ὅπως μᾶς ἐβεβαίωσαν φίλοι παθολόγοι, καὶ εἰς τὴν κίνησιν ἀσθενῶν. Γιατὶ ἡ μὴ μεταλλαγή τοῦ καιροῦ ἐπὶ τριμήνον τοῦλάχιστον, τὸσον ἀσυνήθης γιὰ τὸ Ἀθηναϊκὸ κλίμα, ἀφάωσε τὴν καλοκαιριὰτικὴν πελατεῖαν τῶν ἱατρῶν.

Κοκῶς λοιπὸν νομίζουν πολλοί, ὅτι ἡ μετεωρολογικὴ κατάσταση, ἐπηρεάζει μόνον τὰ ἀγροτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ γενικῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ὑπαῖθρον. Ἀποδείξεις οἱ ἱατροὶ, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ οὐδέποτε ἐργάζονται εἰς τὸ ὑπαῖθρον, ἐπηρεάζονται οἰκονομικῶς ἀπὸ τὴν μετεωρολογικὴν κατάστασιν.

Ὁ... ΜΕΓΑΣ ΑΣΘΕΝΗΣ

Ὁ μέγας ἀσθενὴς τοῦ καλοκαιριοῦ ὑπῆρξε — ποῖος νομίζετε; — ἡ Βουλὴ, ὅπως εἶπε στὴν ἀγορεύσιν τοῦ ἑνὸς βουλευτῆ! Διότι δὲν ἦταν σὲ θέσιν νὰ γεννήσῃ σταθεράν Κυβέρνησιν, παρ' ὅλας (Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

Τι διηγουνται οι γιατροί για τους αρρώστους

Η χωρίς γιατρό θεραπεία του ασθενούς, παρουσιάζει κάποτε ενδιαφέρον και για μας τους γιατρούς.

Είχα έναν πελάτη από τους περιέργους εκείνους τύπους που ξεύρουμε όλοι μας, αφού αυτοί γεννήθηκαν για να απασχολούν πάντοτε τους γιατρούς και να τους βασανίζουν, χωρίς να πληρώνουν ποτέ...

Ο πελάτης μου ήταν επιπλοποιός. Κέρδιζε αρκετά χρήματα από το... ροκάνι του. Δεν μπορούσε όμως να καταλάβει, ότι έπρεπε και οι γιατροί να κερδίζουν από το υστέρη τους.

Κάποτε έβγαλε ένα μικρό δγκο στη φαλάκρα του, που άρχισε να μεγαλώνει και μέρα με τη μέρα τον έναλωσε περισσότερο. Θέλοντας, λοιπόν, και μη ήρθε να τον εξετάσω και έπειδή επρόκειτο περί ενός καλοήθους δγκού, του συνέστησα να περάσει την άλλη εβδομάδα να τον εγχειρήσω.

Φάνηκε διστακτικός.

Υπέθεσα στην αρχή ότι φοβήθηκε την επέμβαση και προσεπάθησα να τον ενθαρρύνω. Παρατήρησα ότι μου έκανε επιμονώς ερωτήσεις για το πώς θα γίνει η εγχείρησης και ένοιμασα ότι σ' αυτό τον έσπρωχνε ίσως η συνηθισμένη δειλία, που δείχνουν οι περισσότεροι αρρώστοι, όταν πρόκειται να χειρουργηθούν. Ύστερα έφυγε.

Πέρασε αρκετός καιρός και σχεδόν τον είχα λησμονήσει, όταν κάποια μέρα τον βλέπω ναρχεται σε κακά χάλια συνοδευόμενος από ένα συνάδελφο παθολόγο και κοινό μας φίλο.

Κατεπλάγην. Ο επιπλοποιός είχε πλήθος μπαμπάκια και επιδέσιμους στο κεφάλι του, και ανάμεσα από τις γάδες διέκρινα μία μορφή εξαιρετικά ανήσυχη και περίλυπη.

— Τι συμβαίνει; του είπα μετά τους πρώτους χαιρετισμούς που αντήλλαξα με το συνάδελφό μου. Έγχειρήθηκε;

— Εκείνος πιάνοντας το φασκιωμένο του κεφάλι, μου έρριχνε βλέμματα ίκεσίας, και τότε κοιτάζοντας το συνάδελφό που τον συνόδευε, τότε έμένα, φιδύριζε μοναχά, χωρίς να αρθρώσει άλλη λέξη.

— Αχ Γιατρέ μου!... γιατρέ μου!

— Εξηγήσου! του λέω. Τι συμβαίνει;

— Ενόμισα προς στιγμήν ότι είχε πάει σε άλλο χειρουργό και ντρεπότανε να μου το πει. Ο παθολόγος συνάδελφος και κοινός γνωστός γελοῦσε, και βλέποντας ότι ο αρρώστος του δεν επρόκειτο να προχωρήσει πιά κάτω από το «γιατρέ μου—γιατρέ μου», λές και είχε πάθει γνωσσοδέτη, δεν κρατήθηκε. Έσκασε μπροστά του τα γέλια, τον χτύπησε χαϊδευτικά στην πλάτη και απέφασε να μιλήσει εκείνος για λογαριασμό του. Γυρίζοντας δε προς έμένα είπε μ' ένα πρόσωπο γεμάτο ύλαρότητα:

— Ο φίλος μας, κύριε συνάδελφε, έκανε μία εγχείρηση που απέτυχε!

— Ποιός τον εγχειρήθηκε; ρώτησα εγώ με ενδιαφέρον.

— Μόνος του χειρουργήθηκε!... είπε ο συνάδελφος εξακολουθώντας να γελά.

— Πώς μόνος του;

— Αν το έρής, συνέχισε ο παθολόγος. Και πρίν προφθάσω να υποβάλω άλλη ερώτηση, συμπλήρωσε για να δώσει τέλος στην άπορία μου.

— Χειρουργήθηκε με μαραγκοδίκη πλάνη. Εκεί που πλάνιζε ένα καινούργιο τραπέζι, σκέφθηκε να ροκανίσει τον δγκο της φαλάκρας του. Νόμιζε πως θ' αποφύγει το γιατρό και να τα χάλια του!

Παρ' ότι είχα άλλη δουλειά, αναγκάστηκα επεγόντως να ασχοληθώ με τον περίεργο αυτόν πελάτη, που κιδύνει να πάθει ιστορίες! Έ, τι τους πληρώνετε τέτοιους πελάτες!

Γιατρός Σ.

Νοσήματα

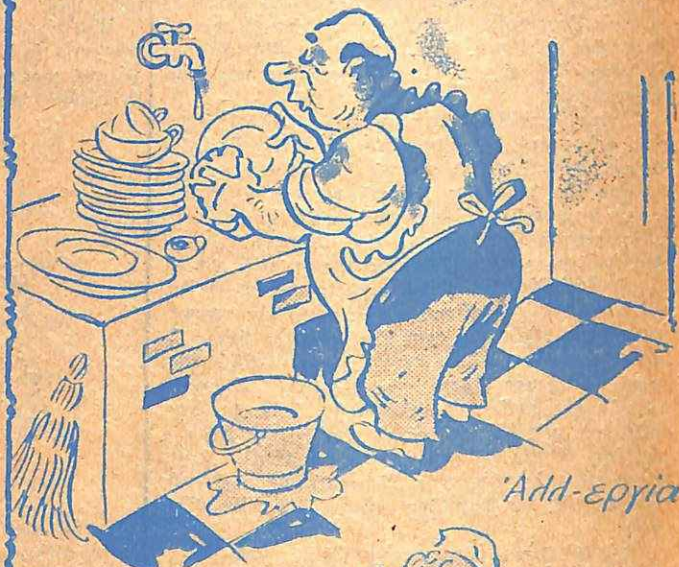
ΤΟΝ Κ. Μ. ΓΑΛΛΙΑ

Λευκωμα

Τριχομονάδες

Add-εργία

Ανα-φουλαξία

Ζαχαροδιαβήτης

Μετάγγις

Τι διηγουνται οι αρρώστοι για τους γιατρούς

Πήραμε και δημοσιεύουμε στην στήλη μας αυτή, το ακόλουθο γράμμα αναγνώστου μας.

Αγαπητό «Σαλόνι»,

Είμαι παλιός αναγνώστης σου και παρακολουθώ με συμπάθεια τα θέματά σου και την εξέλιξή σου. Αυτό δεν σημαίνει θέβαια πως είμαι γιατρός. Έχω πολλούς φίλους γιατρούς και ο αδελφός μου είναι φαρμακοποιός. Περίμενα δέ πάντα με πολύ ενδιαφέρον την έκδοσή σου, για να χαρώ λίγες ώρες ευθυμίας, ψυχαγωγίας.

Σου γράφω λοιπόν αυτό το γράμμα, γιατί νομίζω πως κι' εμείς, οι μη γιατροί, έχουμε την στήλη μας στο «Σαλόνι». Θα σου διηγηθώ λοιπόν κάτι που μου συνέβη το 1941 όταν αρρώστησα. Τελείωνα μία θεραπεία σε κάτι δόντια μου, σε φίλο οδοντίατρο, όταν μου παρουσιάσθηκε μία δξεία στοματίτις, αφρώδης, όπως μοσπε. Μου διέταξε πλύσεις με σόδα και επάλειψη με pleu de méthylène. Αποτέλεσμα: τα δόντια, η γλώσσα και τα χείλη μου άκουα έγιναν τελείως μπλε σε σημείο που το πρόσωπό μου πορξενούσε έλαφρώς τη φοίκη αυτών που το αντίκρυζαν. Τί να κάνω όμως. Διαταγή γιατρού και τα σκυλιά θεύενα. Άλλωστε την εποχή εκείνη της πείνας, ενδιαφερόταν κανείς περισσότερο για το στομάχι του και λιγώτερο για την εμφάνισή του προσώπου του.

Το κακό δωρ δεν πέρνανε. Απ' εναντίως ηερικές άφθες είχαν αρχίσει να έξογκώνωνται. Ο οδοντογιατρός μου με συνεβούλευσε να επισκεφθώ έναν σιφυλιδολόγο. Καθώς καταλαβαίνετε θέβαια, για τέτοια συμβουλή δεν αντήγησε ευχάριστα σ' αυτά μου. Πήγα πράγματι σ' έναν από τους καλούς ειδικούς, ο οποίος ύστερα από εξέτασες, αναλύσεις, ιστορικά κλπ. μου είπε ότι η πάθισή μου ασφαλώς δεν ώφειλετο παρά σε έλλειψη νικοτινικού δξέος από τον οργανισμό, συνεπεία υποσιτισμού και ιδίως έπειδή δεν τρώγαμε κρέας. Αργότερα έμαθα ότι το νικοτινικό δξύ είναι μία βιταμίνη που δεν έχει καμμία σχέση με τη νικοτίνη του τσιγάρου.

Παρατήρησα στο γιατρό ότι είχα την τύχη, μόλις γύρισα από το μέτωπο, ν' αγοράσώ δυο κάσες κόρνιπ, και ότι μπορεί να μούλειπε το ψομί, το βούτυρο και τα όσπρια άκουα, αλλά κρέας έτρώγα δυο και τρείς φορές την εβδομάδα.

Και τότε ο αθεόφοβος μου συνέστησε να αδέξω το κάπνισμα, για να προμηθεύσω στον οργανισμό μου... νικοτινικό δξύ.

Αποτέλεσμα: Όλο μου το στόμα έγινε ένα φοβερό και άπαιστο έλκος, δυσκολευόμουν και να μιλήσω άκουα, και δεν μπορούσα ούτε το τσάι του βουλού να πιώ.

Ο οδοντογιατρός μου ύστερα από την άποτυχία του σιφυλιδολόγου με παρέπεμπε στο μακαρίτη καθηγητή της Στομαχολογίας Άραδακινίνο, ο οποίος σε δυο συνεδρίες με κάτι βόλασμα και με Flavitte μ' έθεράπευσε εντελώς.

Ο φουκαράς ο σιφυλιδολόγος κάτι είχε άκούσει, κάτι είχε διαβάσει για το νικοτινικό δξύ, και θέλησε να εφαρμόσει στού άφαφούτη το στόμα την Ιατρική του.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Β. ΑΒΗΤΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Η ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

Οι γιατροί συνηθέστατα άναμιγνύονται στην πολιτική. Και δέν είναι πάντοτε άποτυχημένοι, μολοντί οι περισσότεροι δέν θέλουν νά χάνουν ώρες μακριά από την Έποχή... Συνηθέστατα όμως και η Πολιτική προσπαθεί νά υπερδέψη τους γιατρούς στα δίχτυα της. Και οι υίοι του Άσκληπιού προσπαθούν τότε με κάθε τρόπο νά μείνουν μακριά από την πολιτική και από τά επικίνδυνα ρεύματά της, πού παρأسσφουν πρός τη μία ή την άλλη κομματική κατεύθυνση.

Χαρακτηριστικό είναι από της άπόψεως αυτής ένα ανέκδοτο του άείμνηστου Κίαθηντού της Φαρμακολογίας Θ. Άφεντούλη, ό οποίος είχε μπη στην Πολιτική, με έξαιρετική μάστιχα έπιτυχία άφου είχε έκλεψη και Δήμαρχος Πειραιώς έπανειλημένως.

Ό Άφεντούλης καθήγετο από τη Ζαγορά του Πηλίου, όπου στην έποχή του, όπως παντού και πάντοτε, οι κομματικοί καυγάδες ήταν μεγάλοι. Συνέθε λοιπόν κάποτε νά πάη στην Ιδιαιτέρα του πατρίδας, μιά περίοδο πού οι κομματικοί καυγάδες είχαν άνάψει γιά καλά. Υπήρχαν εκεί δύο μεγάλα κόμματα, οι Κασσαβετικοί και οι Γιαννακοπουλικοί.

Σέ τόση έχθρα δέ εύρίσκονταν μεταξύ

τους, έφ' όσον μάλιστα πλησίαζαν δημοτικές εκλογές, ώστε οι μόν είχαν καταλάβει την μισητή πλατεία του γωριού με τό ένα καφενείο ως έκλογικόν κέντρον, οι άλλοι δέ την άλλη μισή, με τό άλλο

καφενείο, και δερνόντουσαν σχεδόν κάθε μέρα, άνοιγοντας εύκολώτατα μάχη.

Η πλατεία έχωριζέτο από ένα μεγάλο λιθόκτιστο αψάκι, όπου περνούσε νερό γιά τό πότισμα των κήπων. Τό αψάκι αυτό ήταν τό «σύνορο» των δύο αντίμα-

χομένων πολιτικών μεριδών, πού κανείς δέν έπιτρεπόταν νά περάσει, εάν δέν έδήλωνε πρώτα πολιτικήν φίλιαν εις τους της αντίπερας όχθης. Άν έκαμε όμως αυτό, δέν μπορούσε πιά νά γυρίσει από την άλλη πλευρά του αψακιού, γιατί έθεωρείτο προδοτής της πολιτικής του ιδεολογίας.

Όταν έφθασε λοιπόν στο χωριό κάποτε σέ παραμονές εκλογών ό άείμνηστος και τόσο θυμόσφοος Καθηγητής, πήγε νά βρη τό μεπλά του, με τους πολιτικούς φανατισμούς. Ό ένας τόν άφινε, ό άλλος τόν έπιανε, από τους πατριώτες του, θέλοντας νά τόν άναγκάσουν νά δηλώσει πολιτική φίλια πρός τό ένα ή τό άλλο κόμμα.

Σκέφθηκε, λοιπόν, κι' εκείνος πώς μπορούσε νά θγη στην πλατεία του χωριού, χωρίς νά χρωματισθή πολιτικά. Και παίρνοντας μιά καρέκλα πήγε και την έστησε στο αψάκι, στη μέση της πλατείας, με τό ένα πόδι από τη μία μεριά και τό άλλο από την άλλη.

Έτσι, έκασθόνταν ήσυχος, άπάνω στο αψάκι, τηρώντας αυστηράν ουδέτερότητα, χωρίς καμιά πολιτική μερίδα νά μporή νά καυχηθή ότι τόν πήρε με τό μέρος της.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΡΕΛΛΟΙ

Ό Γερμανός σοφός Χούμπολντ εξέφρασε κάποτε στον περίφημο γιά την έποχή του ψυχίατρο Μπλάνς την έπιθυμία του νά συμφάγη με πρώτη εύκαιρία, με κανένα φρενοθλαστή.

Τι περιεργή έπιθυμία, τού άπήντησε ό Μπλάνς. Δέν καταλαβαίνω σέ τί θά σάς εύχαριστούσε.

Θέλω νά σχηματίσω αντίληψη των συναισθημάτων ενός τρελλού την ώρα πού δοκιμάζει κάποιο έκλεκτό ή κάποιο άνοστο φαγητό.

Ύστερα από λίγες μέρες ό Μπλάνς έπραγματοποιούσε την έπιθυμία τού φίλου του καλώντας τον νά συμφάγουν ένα μεσημέρι στο φρενοκομείο πού διήθυνε.

Ό Χούμπολντ κάθισε άνάμεσα σέ δύο κυρίους, πού ό καθηγητής φυσικά δέν έθεώρησε άναγκαίο νά τού συστήση.

Ό ένας φαινόταν σεμνός νέος, δέν έλλαξε δέ κατά την διάρκεια του γεύμα-

τος ούτε μιά λέξη με τους συνδαιτυμόνες. Ό άλλος, άπ' έναντίας, μόρφασε, χειρονομούσε, γελοούσε δυνατά, διηγείτο διά-

Ο... ΜΕΓΑΣ ΑΣΘΕΝΗΣ

(Συνέχεια έκ της 3ης σελίδας)
τάς μεθόδους θεραπείας πού έφήρμοσαν οι... Μαιευτήρες της Πολιτικής. Η χειρουργική όμως έσωσε την κατάσταση, με έκτομην τού ενός κόμματος τού Κέντρου και συγκόλλησιν των τριών κομμάτων, τά οποία έσχημάτισαν την νέαν Κυβέρνησιν.

Έτσι ή... Χειρουργική μέθοδος είχε εις την περίπτωση της Βουλής ένα άποτέλεσμα, τό όποιον δέν είχε ή Μαιευτική των πολιτικών έπαφών και συνεννοήσεων. Δέν έξορμε μόνον τί γνώμη έχουν οι μαιευτήρες και οι παθολόγοι της Πολιτικής γιά την χειρουργική αυτή επέμβαση, ή όποια ένεχειρήθη με την γνωστή χειρουργική ταχύτητα. Όπωσδήποτε οι Είδικοί της Χειρουργικής Μαιευτικής και Παθολογίας άς λύσουν την διαφοράν και άς άποφασίσουν πότε θά δώσουν τό δραστήριο φάρμακο στον μεγάλο άσθενή — τη Βουλή.

φορά πράγματα, άνακάτεψε τις πέντε ή πείρους, μπερδέψε τις χρονολογίες, άδειάζε με λαίμαργία τό ένα πιάτο μετά τό άλλο, χρησιμοποιούσε συχνότατα τά δάκτυλά του κατά τό φαί, δέν άφήκε στιγμή άδειο τό ποτήρι του, σκούπιζε τό στόμα του με τά χέρια του κλπ. Ό Χούμπολντ παρακολουθούσε με άδιάπτωτο ενδιαφέρον τις κινήσεις του.

Όταν τελείωσε τό γεύμα, ό Μπλάνς ρώτησε τόν Χούμπολντ γιά τις έντυπώσεις του.

Θά προτιμούσα, φίλτατε, νά μην είχα δει τό θορυβώδες και θλιβερό αυτό θέαμα.

Όχι δά, ήταν τόσο ήσυχος ό καυμένος.

Ήσυχος; Αυτός ήταν γιά δέσιμο.

Μπα, γιά ποιόν μιλάτε;

Τί γιά ποιόν; Γι' αυτόν τόν φαφλατά, τόν πολυπραγνά.

Λάθος φίλε μου. Ό τρελλός είναι ό άλλος. Ό ήσυχος, ό άμιλητος.

— Άν είναι δυνατόν; Και τότε ό άλλος ποιός είναι;

Μιά σύγχρονη δόξα της Γαλλίας. Ό συγγραφέας Όνορέ ντε Μπαλζάκ.

ΟΥΡΜΠΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ...ΙΑΤΡΙΚΗ

ΕΝΑΣ ΤΣΕΛΙΓΚΑΣ ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΗΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΧΡΥΣΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η... ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ!

Μαζύ με τό πλήθος πού κατέκλυσε τόν τελευταίο καιρό την Άθήνα, τό κύμα τού Ουρμπανισμού σκούπισε από την Έπαρχία πλήθος κομπογιαννίτες και τους έφερε νά συναγωνισθούν στην θεραπευτική ικανότητα τους Άθηναίους γιατρούς!

Ένας από αυτούς και ό μπαρμπα-Θανάσης ό τσελιγκας, από τά χωριά τού Λιβαρικού, ήρθε και έγκατεστάθη λίγο έξω από τά Πατήσια, επέκτεινοντας τη θυματουργική του δράση επί χωλών, έρρών, δαιμονισμένων, καμώντων και... όδοντορύντων πρός αυτόν.

Φοράει φουστανάλλα ρουμελιώτικη, είναι άρειμάνιος και δέν τά θάζει κάτω, άν τού αντίμιλση κανείς. Η μαστορία τού είναι μεγάλη. Και ή πρωτοτυπία του έπεκτείνεται όχι μόνον στην θεραπευτική, αλλά και στη μέθοδο εισπράξεως της Ιατρικής του άμοιβής. Αυτό, τουλάχιστον, άποδεικνύει μιά μεγάλη έπιγραφή πού έχει στο «ιατρείον» του και όπου γράφει ότι δέχεται προσφοράς και βοηθήματα «πέρ τού Ίερού Ναού των Ταξιαρχών».

Άντε νά τά θάλη ό άρρωστος με τους Ταξάρχες, άν τού θασότη.

«έπιστήμων», νά περάσετε από τό «ιατρείον» του.

Και τί γιατρεύει; θά ρωτήσετε.

Μιά και δέν είναι γραμμένος στον Ιατρικό Σύλλογο, γιά νά ναι υποχρεωμένος νά δηλώσει ειδικότητα, και νά περιορισθή σέ ειδικότητα, γιατρεύει τά πάντα, κατά τό υπόδειγμα τού άείμνηστου «Πάτερ Γυμνασίου». Με τη διαφορά ότι ό «Πάτερ Γυμνασίος» είχε κάποια ειδικότητα στα Παθολογικά, ενώ ό τσελιγκας μας άρχίζει από τά χειρουργικά και επέκτείνεται σ' όλους τους κλάδους της Ιατρικής. Ά-

πό τά σπασίματα, φτάνει στα πιασίματα, περνάει στους ρευματισμούς, τις ισχιαλγίες, τά νεφρά, τό στομάχι, την πείση την έντερίτιδα, τό «άσμα» και μόνον τό... σ' νά νά φέινει άπ' έξω.

Τού πήγαν κάποτε ένα παιδάκι πού ήταν πιασμένο τά πόδια του. Ό μπαρμπα-Θανάσης, με μιά ματιά, έκανε τη διάγνωση τού.

— Θάφαι λαθούρι τού πιδι...

— Λαθούρι, γιατρέ; Πού τό θρήκε τό λαθούρι;

— Μωρέ έιέρου γ'ώ... Αυτό πού σ' λείου ίνι...

Πού νά αντίμιλση κανένας στον μπαρμπα-Θανάση, όταν, μάλιστα, θιάζεται νά θγάλη τά πρόβια στη βουκή, γιατί θαλάζουν και γίνεται σματάς στο ιατρείο!

Η μητέρα τού παιδιού μόνον, σά μάνα, τολμάει νά πη κάτι.

— Μπάς και πρέπει τό παιδί νά κάνει ήλεκτρισμούς, όπως τού είπε ένας γιατρός με δίπλωμα από τό Παιεπιστήμιο;

Ό μπαρμπα-Θανάσης θεραινεται στα γέλια:

— Χά, χά, χά, χά!... Άκούς έλεχτρι-

Νάταν, τουλάχιστον, γιά τό κεφάλι... ό έλεχτρισμός είναι γιά νά φωτάη... δέν είναι γιά τά πόδια των ανθρώπων!

Η φήμη όμως τού μπαρμπα-Θανάση είναι μεγάλη, οι πιστοί του πάμπολλοι, αυξάνονται συνεχώς — άμφιβάλλουμε άν πολλοί γιατροί έχουν τις καθημερινές έπισκέψεις του — κι' έτσι... ό τσελιγκας έξακολουθεί τό έργον του, πρός δόξαν της Χώρας τού Ίπποκράτους.

ΜΕΤΑΓΓΙΣΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΖΥΓΩΝ

Ψυχολογικώς, θέβαια, ό σύζυγος είναι ένας ιδεώδης δότης, προκειμένης μεταγγίσεως αίματος εις την σύζυγόν του, έφ' όσον θεβαίως ανήκει εις την ίδιαν ομάδα αίματος με αυτήν. Και όμως ό Ιατρός BR. CHOWN, της Καναδικής Ιατρικής Έταιρίας, συνιστά την πάση θυσία άποφυγήν μιάς τέτοιας μεταγγίσεως.

Εις την σχετικήν έργασίαν του αναφέρει ότι υπάρχει μέγας κίνδυνος δημιουργίας ενός άσυνήθους τύπου αίματος εις την σύζυγον με άποτελέσματα μοιραία διά την μελλοντικήν τεκνοποίησιν τού ζεύγους.

Συγκεκριμένως αναφέρει περιπτώσεις κατά τάς όποιες γενομένων μεταγγίσεων από τόν άνδρα πρός την σύζυγον, μολοντί και οι δύο ανήκον εις την αήτην ομάδα με θετικήν RH αντίδρασιν, εις μελλοντικές τεκνοποιήσεις, ή παρουσιάστησαν άποβολή κατά τόν πέμπτον μήνα ή τά τέκνα έγενώντο νεκρά, πάσχοντα από έρυθροβλάστωση γενικού οίδηματώδους τύπου, θεθαωθεισάν και έκ της νεκρομίας. Συγχρόνως δέ παρουσιάζετο συγκόλλησις τού όρου της μητέρας πρός άμφότερους τού πατέρα και τού παιδιού.

Συμπερασματικώς μη μεταγγίζετε ποτέ αίμα από σύζυγον, έκτός μόνον εάν δέν υπάρχει άλλος δότης και υπό την προϋπόθεσιν ότι θά άποκλεισθή περαιτέρω τεκνοποίησις τού ζεύγους.

GRANULÉ

PECTOSAN

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΡΡΟΙΑΙ • ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΙΣ • ΚΟΛΙΤΙΔΕΙΣ • ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΟΦΩΝ ΥΠΕΡΚΛΩΡΥΔΙΑ • ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΥΣΕΩΣ

RHÉOCHOLINE

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Πρός άποφυγήν ουχίσεως υπογραμμίζετε εις τάς συνταγάς σας τόν δόξιν RHÉOCHOLINE

ΑΠΟ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ

Η ΙΑΤΡΟΠΛΗΞΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΑΜ ΣΩΣΩΣ

ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ἡ μαντάμ Σωσώ, ἦταν ἓνα ἀφράτο, ἀλλὰ ὀλίγον τι καὶ μυστηριώδες θηλυκό! Γιατί, θὰ σὰς τὸ ἐξηγήσουμε ἀμέσως.

Ἡ μαντάμ Σωσώ εἶχε σύζυγον διαπρεπή δικηγόρον, τὸν κ. Πίπη, ὁ ὁποῖος εἶχε διαπρέψει εἰς τὸ δικανικὸν θῆμα, ἀπὸ τοῦ ... Πταισματοδικείου, μέχρι τοῦ Ἀρείου Πάγου ... Παρ' ὅλα αὐτὰ καμμιὰ ἰδιαίτερα συμπάθεια δὲν ἔτρεφε πρὸς τοὺς δικηγόρους. Τοὺς εἶχε γράψει σὲ κακὸ κατὰστιχο, τοὺς ἔλεγε λογάδες καὶ φαφλατάδες, καὶ εἶχε μεγάλη συμπάθεια στοὺς γιατροὺς ... Ἰδιαίτερος στὸν οἰκογενειακὸ τῆς γιατρὸ Δρα Σ... μὲ τὸν ὁποῖον ἦταν κυριολεκτικῶς ξετρελλαμένη ... Ὅπου πῆγαινε μιλοῦσε γι' αὐτόν. Στὸ σπίτι, στὸ κοσμικὸ κέντρο, στὸν περίπατο, παντοῦ. Ἀκόμα καὶ στὰ δικηγορικὰ γραφεῖα τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν φίλων καὶ συνεργατῶν του, ὥστε νὰ καταντᾷ ἀνυπόφορη. Ὅταν συζητοῦσαν γιὰ δικηγόρους:

— Οἱ δικηγόροι; Χα χα χα χα χὰ!.. ξεσποῦσε περιφρονητικά. Χίλιους δικηγόρους δὲν θάζω μ' ἓνα γιατρό. Καὶ πρὸ παντὸς σὰν τὸν κ. Σ..., τὸν μέγαν ἐπιστήμονα, τὴν ἐξοχότητα, τὸν ἐπιστήμονα θαῦμα!

Ὁ δυστυχὴς ὁ σύζυγος τῆς κυρίας Σωσῶς, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς κι' ἐβόλεπε τὴν ἱατροπληξία τῆς γυναίκας του νὰ αὐξάνη, ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται περίεργα πράγματα. Ἄν, μάλιστα, δὲν εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν γιατρὸ κ. Σ... ἦταν ἀπόλυτα σοβαρὸς ἄνθρωπος, καὶ ἦθερε ἐπὶ πλέον τὸν χαρακτήρα του σὲ δύσκολες περιόδους τῆς οἰκογενείας του, γιατί ἦταν οἰκογενειακὸς τοὺς γιατροὺς καὶ φίλος ἀφ' ὅτου θυγῆκε γιατροῦδάκι ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο — θὰ τοῦ μπαίνανε

ψύλλοι στ' αὐτιά... Ἀπεφάσισε λοιπὸν, νὰ λύσῃ τὸ μυστήριο τῆς ἱατροπληξίας

τῆς γυναίκας του, καὶ πῆγε μιὰ μέρα νὰ ἐξηγηθῇ μὲ τὸν γιατρό του.

— Ἔχετε τίποτα Κυρία Πίπη, τὸν ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ὁ γιατρός ὅταν τὸν εἶδε στὸ ἱατρεῖο του, ἀνήσυχον.

— Νάχω; Τί ἄλλο νάχω! Μ' ἔχει ζουρλάνει ἡ Κυρία Σωσώ, γιατρέ.

— Πῶς; εἶπε ἑκπληκτὸς ὁ γιατρός.

— Νά, μὲ σὰς τοὺς γιατροὺς ... Καὶ ἰδιαίτερος μὲ σένα... Τί τῆς κάνεις ἀδερφέ μου καὶ ἔχεις σηκώσει τὸ μυαλό τῆς ἔτσι;

Ὁ καυμένος ὁ γιατρός πρὸς στιγμὴν πᾶχασε. Ἦξερε ὅμως ὅτι καὶ ὁ φίλος του ὁ κ. Πίπης, ὁ διάσημος δικηγόρος, ἦταν σοβαρὸς ἄνθρωπος καὶ τοῦ εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ τὸν παρεξηγήσῃ. Ἀσφαλῶς, σκέφθηκε, κάτι συμβαίνει στὴν ὑπόθεσι αὐτή.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τῷ ἄρθρ. 6
§ 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938
Ἐκδότης - Διευθυντὴς
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ
Ἀγίου Φανουρίου 47

Καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐξιχνιάσουν τὸ μυστήριο.

Ὁ γιατρός, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, συνέβουλεψε τὸ φίλο του δικηγόρο νὰ ὑποβάλῃ τὴν μαντάμ Σωσώ, εἰς μακροχρόνιον ... κλινικὴν παρατήρησιν. Νὰ παρακολουθῇ τίς κινήσεις τῆς, τίς σχέσεις τῆς τίς κοινωνικὰς, τίς συνήθειες ποὺ εἶχε τελευταίως κλπ. Ἐπειτα δὲ ἀπὸ λίγων καιρῶ οἱ δύο φίλοι «συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτό» καὶ μετὰ μακρὰν σύσκεψιν κατάρθωσαν νὰ λύσουν τὸ μυστήριο.

Ἡ μαντάμ Σωσώ ὥφειλε τὴν ἱατροπληξία στὴ γνωριμία τῆς μὲ μιὰ φιλολογοῦσα γεροντοκόρη, ποὺ πίστευε στὴν θεωρία τῆς ἐπανόδου τῆς νεότητος!

Ἡ καυμένη. Τὴν εἶχε ψωνίσει ἄσχημα ἀπὸ κάτι ξένα ἑλαφρά περιοδικὰ, ποὺ δημοσίευαν ὕλη εὐχάριστη στὶς γεροντοκόρες καὶ ἔγραφαν γιὰ φανταστικὰς ἐπιδράσεις γιατρῶν ἐπὶ ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν περάσει τὸ στάδιον τῆς πρώτης νεότητος. Ἡ φιλολογοῦσα γεροντοκόρη καὶ φίλη τῆς Κυρίας Σωσῶς, εἶχε θγάλει δικά της συμπεράσματα γιὰ τὴν ἐπάνοδο τῆς νεότητος καὶ εἶχε πάθει τέτοια ψύχωσι μὲ τοὺς γιατροὺς, ὥστε ἐπροπαγάνδιζε φανατικά, ὅτι ὅλες οἱ ἄλλες ἐπιστήμες, πρὸ παντὸς δὲ ἡ ἐπιστήμη τῶν νομικῶν, εἶναι ἀχρηστες ἀν' ὅχι ἐπιθλαβεῖς.

Ἐπρόκειτο φυσικὰ περὶ ὑπερβολῆς, τὴν ὁποῖαν ὁ σύζυγος, ὡς νομικός, δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀνεχθῇ. Καὶ ὅταν ἡ αἰτία τῆς παθήσεως διεγνώσθη, ὁ ἴδιος ὁ γιατρός ἀνέλαβε τὴν κατάλληλη θεραπεία. Ἐδῶσε στὴν μαντάμ Σωσώ νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡ φίλη τῆς γεροντοκόρης λίγο πολὺ ἦταν γιὰ ... δέσιμο. Ἔτσι ἀπῆλλαξε καὶ ἐκείνην ἀπὸ τὴν ἱατροπληξία, καὶ τὸν σύζυγόν τῆς ἀπὸ τίς συνέπειες μιᾶς ψυχώσεως, ποὺ θὰ εἶχε δυσάρεστο τέλος.

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ

EVELPIN DECAL

Vitamine C. Provitamine A.
Lecithine. Cholesteroline.
Electrolytes.

Ἡ μόνη κενυασία εἰς τὴν ὁποίαν, χάρις εἰς τὸ εἰδικὸν ἐκδόχον, ὑπάρχει ΠΑΝΤΟΤΕ μετὰ τοῦ ἀσβεστίου ἢ βιταμίνης D.

Ε Π Ι

- Διαρροειῶν πάσης φύσεως, ἐνηλίκων καὶ παιδίων
- Βακτηριδιακῆς δυσεντερίας
- Ἑντεριτίδων
- Κολιτιδίων
- Ὑπερχλωρυδρίας
- Ἑλκους στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου κ.λ.π.

Χορηγήσατε τὸ ΝΕΟΝ μας παρασκεύασμα

PECTOSAN

GRANULES ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΥΣΕΩΣ

Ἀποτελεῖ τὸν πλέον ἐπιτυχὴ συνδυασμόν:

- Φαρμακευτικῆς πηκτικῆς μὲλων
- Κολλοειδοῦς ὑδροξειδίου τοῦ ἀλουμενίου
- Κολλοειδοῦς ἐνύδρου πυριτικού ἀλουμενίου καὶ
- Φαινολοσουλφονικοῦ ψευδαργύρου

ΔΕΝ παρουσιάζει τὰ γνωστὰ μειονεκτήματα τῆς διὰ σουλφογουανιδίνης θεραπείας (κατακρήμνιαις ἀλάτων — ἀπόφραξις σάλιναρίου τοῦ νεφροῦ — τοξικώσεις — ἀναφυλαξία — ἐρεθισμὸς τοῦ ἥπατος καὶ κυττάρου).

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

ΤΡΙΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΤΗΣ FAREL

ΤΡΕΙΣ ΝΕΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

PECTOSAN

Κατὰ τῶν διαρροϊῶν, ἐν-
τεριτίδων καὶ τῶν παθή-
σεων τοῦ γαστρεντερικοῦ
σωλήνος

OTÈX σταγόνες

διὰ τὴν συντηρητικὴν थे-
ραπείαν τῶν παθήσεων τοῦ
μέσου ὠτός

ANÈX ἀλοιφή

Κατὰ τῶν αἰμορροΐδων,
πρωκτίτιδος, ραγάδων κλπ.

